

var hon ómetaliga glað, men hon sigur tó ferð eftir ferð, at hon ikki kennir seg vakrari ella berti enn nakar annar.

—Eg vann, men eg eri ikki betri ella vakrari enn nakar annar. Allar kvinnurnar, ið luttóku í kappingini eru vakrar, og øll í menniskju eru vøkur á ymiskan hátt og kunnu koma har, sum eg kom, sigur hon, og greiðir frá, at fortreytin fyri at vinna kappingina var útstráling, smíl og at vísa, at man er sjálvsikkur og hevur tað stuttligt.

—Tað snýr seg um at vísa, at her eri eg, og hetta er tað sum eg havi, sigur Miss Føroyar.

Pápi er mín hetja

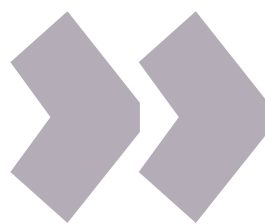
Tá Benita varð spurd, hvør hetja hennara er, svaraði hon, at tað er pápi hennara Herálvur Andrewson Jensen.

—Tá eg var eitt ár, misti eg mammu mína, og eg kom ongantíð

at kenna hana. Pápi mín misti konu sína, og tað tók hart uppá hann. Hóast hann hevur upplivað mótgang í lívinum, so hevur hann altíð verið har fyri meg, og hjálpt mær gjøgnum alt. Hann er tann mest positivasti persónurin, sum eg kenni. Hann fyrigevur skjótt, og hann sær tað besta í fólki. Hann ger

luttaka í fleiri líknandi kappingum. Hon skal umboða Føroyar í altjóða kappingini Miss Universe, sum verður hildin í Kina næsta ár, men inntil tá hevur hon ætlanir um at savna seg um skúlan, og síðani hava hon og sjeikurin ætlanir um at fara at fjakka.

—Eg havi eisini skúlan at hugsa

“Eg vann, men eg eri ikki betri ella vakrari enn nakar annar. Allar kvinnurnar, ið luttóku í kappingini eru vakrar, og øll í menniskju eru vøkur á ymiskan hátt”

lívið betri, sigur hon, tá hon verður spurd, hví pápin er hetja hennara.

Hon greiðir frá, at tá hon fór av pallinum, eftir av hava svarað hesum spurninginum, stóð pápi hennara í gongini.

—Hann varð kløkkur, tá hann hoyrði svarið hjá mær. Hann var tíðiliga rørdur og hevði tár í eygunum. Hann hevur tó uppiborið, at øll hoydu tað, tí hann er eitt fantastiskt menniskja, sigur Benita Winter Jensen.

Vil verða hárfriðkari

Dagliga tekur 18 ára gamla Benita Winter Jensen yrkisútbúgving á Glasi, tí hon vil verða hárfriðkari.

—Eg havi altíð viljað lært til frisør, tí mær dámar so ómetaliga væl bæði hár og sminku. Tó, so havi eg eisini altíð droymt um at verða modell og at luttaka í kappingum. Tí livi eg nú dreymin, staðfestir hon.

Benita veit tó ikki, um hon fer at

um, so eg taki tað, sum tað kemur, og hugsi um eitt ting í senn. Eg taki tað sum lívið bjóðar mær, sigur hon.

Songur og venjing fylla nóg

Dagliga dámar Benitu væl at syngja, og hon syngur lovsong í Oasuni. Spurd um, hvussu ein slík kapping samsvarar við andaligt virksemini, sigur hon, at tað sjálvsagt samsvarar.

— Eg elski at syngja, og tað gangi eg høgt uppi. Harrin er eisini stórir partur av mínum lívi. Fólk síggja ymiskt uppá kristindóm, og eg haldi, at hóast eg eri kristin, so merkir tað ikki, at eg eri perfekt. Ein slík kapping ávirkar ikki trúðarlívið, tí eg livi á mín hátt og hini á sín.

— Tað er eitt vanligt lív, sum hjá øllum øðrum, men eg havi ein Harra í lívinum, leggur hon afturat.

Eisini dámar Benitu væl at venja, og hon brúkar nógva tíð í venjingarmiðstöð saman við vinkonu síni.

— Mær dámar væl at venja, og eg verði ordiliga besett av tí. Eg føli, at eg geri okkurt gott fyri kroppin. Eg venji saman við míni bestu vinkonu, og vit stuðla hvørji aðrari og venja saman. Hon er við og heppar meg, tá eg ikki klári meir. Tað er umráðani at ein er har sum sigur, at tú klárar tað, sigur hon.

Miss Føroyar vónar, at hon við nýggja tittlinum fær givið øðrum vón um, at tey eisini megna tað, sum tey seta sær fyri at gera.

— Eg vil hjálpa øðrum og gera fólk glað. Øll kunnu koma har, sum eg eri í dag. Tað snýr seg um at vera positiv og uppliva lívið. Alt ber til. Vil man hava, at dreymar verða veruleiki, so má man hamra til, flennir hon.

